

Arrest

nr. 176 355 van 14 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 25 juni 2015 België is binnengekomen, diende op 26 juni 2016 een asielaanvraag in. Op 9 april 2015 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Griekenland.

1.2. Op 18 april 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 19 april 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 26/06/2015
Overdracht CGVS: 10/09/2015*

U werd op 21 januari 2016 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen gehoord van 09u10 tot 13u04, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. U werd een tweede maal gehoord op 16 maart 2016 van 14 uur 20 tot 17 uur 35. Uw advocaat, meester Gül, was gedurende het volledige tweede gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u afkomstig bent uit Adale in de provincie Lower Shabelle. U behoort tot de Abgal-clan. Uw vader was imam van uw clan. Toen uw vader in 2011 in Mogadishu was sprak hij zijn steun uit voor de strijd tegen Al-Shabaab. Enkele dagen later kwamen strijders van Al-Shabaab naar uw huis, onderzochten ze alle kamers en namen ze u en uw twee broers mee. U werd gevangen gezet. De andere ouderen van Adale zijn daarop gaan pleiten bij Al-Shabaab om jullie vrij te laten. Al-Shabaab stemde hier mee in op voorwaarde dat jullie vertrokken uit het gebied dat door Al-Shabaab werd gecontroleerd. Uw broer vertrok direct naar Mogadishu. U was ook van plan om naar Mogadishu te gaan maar veranderde dat plan toen u hoorde dat er een aanslag op uw broer was gepleegd in Mogadishu. U ging naar het dorp Bursa Sheikh, waar uw oom woonde, en verbleef in het platteland net buiten het dorp. U verbleef daar vier jaar. Tijdens deze periode werd u geregeld telefonisch bedreigd door Al-Shabaab. Op een dag was u in het dorp in de winkel van uw oom toen Al-Shabaab binnen kwam om belasting te innen. Ze vroegen wie u was en zeiden dat u zich twee dagen later moest gaan melden bij hun controlepost. De volgende dag vertrok u naar Mogadishu naar een andere oom. Vanuit Mogadishu vertrok u naar België, waar u aankwam en asiel aanvraag op 25 juni 2015. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: een kopie van een gedeelte van uw Somalisch paspoort, attesten uit Griekenland en enkele krantenartikels over de strijd tegen Al Shabaab in Adale.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van beide gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS I, p. 2 en CGVS II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Adale in de provincie Middle Shabelle. Hoewel u wel plaatsen kunt opnoemen in Adale zijn uw verklaringen over deze stad onvoldoende doorleefd. Zo kunt u heel weinig vertellen over de visvangst, wat toch hetgeen is waarvoor Adale bekend staat. Zo kon u slechts twee vissen opnoemen waarop gevisd wordt (Gehoorverslag CVGS I, p.14 en 15). Tijdens het tweede gehoor werd u opnieuw gevraagd om wat meer te vertellen over de visvangst in Adale. Opnieuw kwam u niet verder dan het noemen van twee vissoorten die op de markt verkocht worden en de naam van 1 persoon die volgens u een bekende vishandelaar is (CGVS II, p.12). Wanneer u wordt gevraagd wat er allemaal te zien is in uw stad

vermeldt u enkel de kust, het strand en de bomen die geplant zijn om het zand tegen te houden (CGVS I, p.15-16). Tijdens het tweede gehoor werd deze vraag u nogmaals gesteld. Opnieuw kunt u enkel bomen, zand en de zee vermelden (CGVS II, p. 11). Wanneer er wordt aangedrongen om toch wat meer te vertellen, vermeldt u nog huizen, een pilaar en een rood gebouw (CGVS II, p.11). Van iemand die gans zijn leven in Adale gewoond heeft mag echter verwacht worden dat hij gedetailleerd en doorleefd over deze stad kan vertellen en zich niet beperkt tot het louter opsommen van enkele algemeen bekende zaken.

Uw kennis van de situatie in Adale voor de komst van Al-Shabaab is eveneens te beperkt. Wanneer u wordt gevraagd wie voor Al-Shabaab aan de macht was in Adale, antwoordt u enkel met 'krijgsheren' (CGVS I, p.19). Wanneer gevraagd wordt wie aan de macht was in 2003, het jaar waarin er volgens u een oorlog tussen twee stammen was in Adale, antwoordt u enkel met 'een stam' (CGVS I, p.11). Wanneer u wordt aangemoedigd om dit verder uit de doeken te doen kunt u enkel zeggen dat de leidinggevendenden van de stammen die daar wonen een structuur kunnen opzetten. Gezien uw profiel als zoon van de imam en als hoogopgeleid persoon mag echter redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover heel wat meer info zou hebben.

Tijdens het tweede gehoor werd u nogmaals gevraagd naar de machthebbers die voor Al-Shabaab de plak zwaaiden in Adale. Nu geeft u opeens een gedetailleerd overzicht en vermeldt u Hizbul Islam, de Islamitische Rechtbanken, verschillende krijgsheren. Over de krijgsheer, Mohamed Dheere, bleek u plots ook veel te weten. (CGVS II, p.6-7). Wanneer u wordt gevraagd waarom u al deze elementen niet kon aanhalen tijdens uw eerste gehoor antwoordt u dat iedereen in Somalië dat weet en dat het u niet gevraagd is (CGVS II, p.8). De discrepantie in uw kennis tijdens het eerste en het tweede gehoor is opmerkelijk te noemen en doet vermoeden dat u feiten ingestudeerd hebt in de periode tussen beide gehoren. Tijdens het tweede gehoor is u ook gevraagd naar droogtes van de afgelopen jaren. Zowel in 2011 en 2014 is het district Adale immers getroffen door een droogte en hongersnood. U vermeldde weliswaar de droogte van 2011-2012 maar wanneer u gevraagd wordt om hierover te vertellen, kunt u enkel zeggen dat er geen regen was, geen eten, geen gras en dieren die doodgingen (CGVS II, p. 15). Wanneer gevraagd wordt naar uw persoonlijke beleving daarvan zegt u dat u daar niet veel hinder van ondervond omdat u in de stad geboren was en dat het vooral de veehoeders waren die hier hinder van hadden (CGVS II, p.15). Nochtans beschikt het CGVS over info die zegt dat de stad Adale zeer sterk getroffen was en op de rand van uithongering stond, mede door een tekort aan vis. Volgens u was er echter geen probleem met de visvangst (CGVS II, p.17-18). Toen u onderdook in Bursa Sheikh in 2011 was de droogte nog steeds volop bezig. Er werd u dan ook gevraagd wat u daarvan merkte in Bursa Sheikh, aangezien u ondergedoken was in het nomadengebied waar volgens u de mensen het meeste te lijden hadden van de droogte. U zegt echter dat u daar zelf geen hinder van ondervonden hebt en dat u enkel zag dat het zeer warm was en dat mensen wegtrokken (CGVS II, p.15-16). Wanneer u wordt gevraagd of er na 2011 nog droogtes of hongersnoden zijn geweest antwoordt u ontkennend (CGVS II, p.16). Nochtans beschikt het CGVS over info die zegt dat er in 2014 in verschillende regio's in Middle Shabelle, waaronder het district Adale, de hongersnood werd uitgeroepen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd zegt u dat het CGVS deze term misschien anders interpreteert, hetgeen niet als uitleg kan worden weerhouden (CGVS II, p.16). U geeft daarna telkens afwijkende antwoorden tot u specifiek wordt gevraagd of er hongersnood geweest is na 2011. Hierop antwoordt u negatief (CGVS II, p.16-17). Uw verklaringen omtrent de droogtes en hongersnoden van 2011 en 2014 stroken niet met de beschikbare informatie en met de beleving die logischerwijs kan verwacht worden van iemand die effectief in het getroffen gebied woonde op het moment van de gebeurtenissen.

Er werd u tevens gevraagd waarom u, na uw vertrek uit Somalië, niks hebt opgezocht over de situatie in Somalië en Adale. Er mag immers logischerwijs verwacht worden dat u geïnteresseerd bent in de gebeurtenissen in uw geboortestreek waar u het grootste deel van uw leven beweert te hebben doorgebracht. Bovendien bewijzen de afgeprinte artikels en uw diploma in computer engineering dat u kunt werken met internet en nieuwssites. U verklaart echter dat u dit nooit hebt opgezocht. Op de vraag waarom u dit nooit hebt gedaan geeft u een waaier aan verklaringen. Zo zegt u eerst dat u denkt dat er geen informatie te vinden is over Adale op het internet, aangezien er geen website bestaat van Adale zelf (CGVS I, p.17). Daarna zegt u dat u de info wel zult vragen aan uw moeder maar dat zij er nog niks van gezegd heeft tijdens jullie telefoongesprekken (CGVS I, p.17). Opnieuw mag logischerwijs verwacht worden dat u hier naar zou vragen. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat er op de website waarvan u artikels heeft afgeprint en voorgelegd ook artikels staan over de bevrijding van Adale, zegt u dat u op de site enkel leest wat u op dat moment wilt lezen (CGVS I, p.28 en 29). Wanneer u dan nogmaals wordt geconfronteerd met uw gebrek aan nieuwsgierigheid over uw thuisstad, zegt u dat u geen informatie over Adale nodig hebt omdat u daar niemand meer hebt wonen die van belang is voor u (CGVS I, p.28 en 29).

Daarnaast verklaarde u dat u in 2011 vluchtte uit Adale en sindsdien ondergedoken leefde in Bursa Sheikh, een dorp op 50 kilometer van Adale (CGVS I, p. 3 en 16). Uit de op het CGVS aanwezige

informatie blijkt dat Adale in 2014 bevrijd werd van Al-Shabaab door de AMISOM-troepen. Tijdens het gehoor gaf u echter aan dat u denkt dat Al-Shabaab op dit moment nog altijd de macht in handen heeft in Adale. Met betrekking tot de vier jaar dat u in Bursa Sheikh gewoond hebt verklaart u dat u nooit enig nieuws gekregen hebt over de situatie in Adale of over gevechten in Somalië in het algemeen. Nochtans zegt u dat u uw eten kocht bij winkeliers in het dorp, die op hun beurt hun producten gingen halen in Mogadishu. Op de vraag of u dan nooit informatie of nieuws over gevechten gehoord hebt kunt u enkel antwoorden dat u voorzichtig moest zijn met wat u vroeg in Bursa Sheikh omdat u daar in het geheim was. Deze verklaring is echter niet afdoende. Bovendien woonde uw oom ook in Bursa Sheikh en had hij een winkel (CGVS I, p.17-19). Het is bijgevolg zeer onwaarschijnlijk dat u tijdens uw verblijf in Bursa Sheikh nooit enige updates over gevechten of over de situatie in Adale zou ontvangen hebben.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw verblijf in Bursa Sheikh evenmin aannemelijk. Zo werd u meermaals verzocht om te vertellen over uw dagelijks leven in en rond het dorp. U gaf echter telkens afwijkende antwoorden, hetzij over uw problemen, hetzij over algemene dingen over Bursa Sheikh. Nadat u herhaaldelijk gevraagd werd om het over uw persoonlijke beleving daar te hebben, verklaart u uiteindelijk dat u bijeenkwam met jongeren in de buurt (CGVS II, p. 4). Na u nog verder aan te sporen hierop dieper in te gaan vertelt u dat u uw oom hielp op de velden en met het rondgaan met de dieren (CGVS II, p.4). Nochtans was u tijdens het eerste gehoor dezelfde vraag gesteld en had u gezegd dat u niks deed en er een geheim leven leidde uit vrees voor uw leven (CGVS I, p. 23). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kunt u hiervoor geen duidelijke verklaring voor geven en suggereert u dat het misschien aan de tolk ligt (CGVS II, p. 4-5). Nochtans hebt u tijdens geen van beide gehoren ooit aangegeven dat er een communicatieprobleem zou zijn tussen u en de tolk.

Uw verdere verklaringen over uw leven in Bursa Sheikh en de omgeving, waar u om en bij vier jaar lang gewoond hebt, kunnen evenmin als doorleefd bestempeld worden. Zo werd u gevraagd wie u allemaal zag tijdens uw verblijf. U antwoordt hierop dat u in de eerste plaats vooral uw oom en familie zag. Nadat u wordt aangespoord om aan te geven welke mensen u nog allemaal zag in Bursa Sheikh antwoordde u vaagweg de burens en de mensen die daar woonden. Buiten het dorp zag u ook nomaden en dieren (CGVS II, p. 5-6). Later in het tweede gehoor werd u nogmaals gevraagd om Bursa Sheikh te beschrijven. Weer stelde u vaagweg dat er nomaden kwamen, dat er wekelijks een wagen kwam met voedsel, dat de mensen melk en suiker verkochten en dat de huizen er niet van steen waren (CGVS II, p. 20).

Tot slot dient er op gewezen te worden dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw studies en uw concrete toekomstplannen. U stelde hierover dat u acht jaar naar school bent geweest en een diploma in computer engineering behaalde. U situeert het schooljaar in Somalië van het begin van het jaar tot de negende maand (CGVS I, p. 5). Uit onze info blijkt dat het Somalische schooljaar loopt van oktober tot juni. Het is ook opvallend dat u na uw afstuderen geen werk hebt gezocht. Wanneer u hier naar wordt gevraagd zegt u dat u nog bijles Engels volgde om zo te verbeteren. U verklaart echter dat die bijles maar twee uurtjes per dag was, drie dagen per week. Waarom u daarnaast niet begon te werken kunt u verder niet uitleggen (CGVS I, p.5-6). Tijdens het tweede gehoor werd u nogmaals gevraagd naar de periode na uw afstuderen. Nu zegt u dat u Engels moest leren om zo naar het buitenland te kunnen studeren (CGVS II, p.10). Waarom u dit tijdens het eerste gehoor niet hebt vermeld kunt u niet duidelijk uitleggen (CGVS II, p.10). U vertelde tijdens het tweede gehoor dat u niet wist wat de plannen van uw vader voor uw verdere opvoeding waren aangezien jullie elkaar niet zoveel zagen (CGVS II, p.9 en 10).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Adale gelegen in de provincie Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de provincie Lower Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen immers enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit welke in deze beslissing niet betwist worden. De krantenartikels werden hierboven reeds besproken en hebben geen betrekking op u persoonlijk.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend

conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen1, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een algemene uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en de beoordeling van omissies en tegenstrijdigheden, licht hij toe als volgt:

"II.1.4 Vooreerst stelt vooreerst geen geloof te hechten aan de verklaringen en het verblijf van verzoekende partij in Somalië. Verwerende partij meent dat de kennis van verzoekende partij omtrent haar regio van herkomst onvoldoende zou zijn en dat het ingestudeerd zou zijn – quod non.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij somt in haar beslissing een groot deel van de kennis van verzoekende partij op. Zij ontkent niet dat verzoekende partij weldegelijk kennis heeft over haar dorp en de omgeving maar vindt dit alles 'niet doorleefd' genoeg. Verwerende partij legt dus de antwoorden van verzoekende partij naast zich neer en baseert zich op een subjectief gevoel, zijnde dat zij de antwoorden niet doorleefd genoeg vindt. Dit is niet serieus. Verzoekende partij vraagt enige voorzichtigheid aan de dag te leggen. Immers, zij vertelt zoveel zij kan, en alles verloopt via de tolk. Met andere woorden, verwerende partij kan geen subjectieve veronderstellingen maken gezien zij de vragen en antwoorden niet rechtevreeks van cliënt hoort en een groot deel van de 'doorleefdheid' verloren gaat in de manier van vraagstelling en de antwoorden die worden gegeven.

Verzoekende partij heeft tal van informatie gegeven die kon worden nagetrokken door verwerende partij en die ook perfect blijkt te kloppen:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 13-14]

En

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 14-15]

Ook wat de prijzen van de goederen op de markt betreft, hoe de Somalische shilling eruit ziet, waar Adale voor gekend is, of er een ziekenhuis is, welke moskeeën er zijn,...kon verzoekende partij perfect aangeven:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 15-16]

Zij kent de rivier, van waar het stroomt, welke districten het doorkruist,...

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 7-8]

Ook haar clankennis is bijzonder uitgebreid:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 9-10]

Verwerende partij houdt hier in de bestreden beslissing absoluut geen rekening mee en maakt er zich makkelijk van af door louter te stellen de kennis van verzoekende partij onvoldoende doorleefd te vinden.

Dit is uiteraard geen afdoende motivering.

Wat betreft het gevecht tussen de twee stammen in 2003 wenst verzoekende partij op te merken dat zij zich inderdaad niet meer kan herinneren om welke stammen dit juist ging. Er dient hier evenwel een belangrijke kanttekening te worden gemaakt: deze gebeurtenis dateert van 14 jaar geleden en verzoekende partij was toen amper 10 jaar oud. Het is dan ook niet serieus van verwerende partij zondermeer te verwachten dat zij de politieke geschillen en de stammen die hierbij betrokken waren kan opnoemen.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat verwerende partij een grove fout maakt in haar motivering. Zij stelt immers dat verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor niet veel details kon geven aangaande de oorlog tussen de stammen in 2003 en tijdens haar tweede gehoor opeens wel veel informatie kon geven over de machthebbers die voor Al Shabab aan de macht waren in Adale.

Echter, tijdens het eerste gehoor werd de vraag gesteld welke oorlog er was tussen welke stammen in 2003. (p 10-11 gehoor I CGVS)

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 10-11]

Tijdens het tweede gehoor werd haar gevraagd in het algemeen te vertellen wie er aan de macht was in Adale voor Al Shabab (en dus los van het stammenconflict in 2003). Verzoekende partij antwoorde als volgt: (p7, 2de gehoor CGVS)

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 7]

Er is in casu dus geen tegenstrijdigheid. De twee vragen zijn volkomen anders. Vandaar de verschillende antwoorden van verzoekende partij.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.1.5 Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij opnieuw 'niet doorleefde verklaringen' te hebben afgelegd aangaande de droogtes in haar regio:

[citaat uit bestreden beslissing]

Met betrekking tot de droogtes verklaarde verzoekende partij het volgende:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 15].

Verwerende partij heeft dus weldegelijk kennis van de droogtes in haar regio.

II.1.6 Verwerende partij vindt het vervolgens vreemd dat verzoekende partij in België via internet geen informatie heeft opgezocht over haar regio van herkomst. Verzoekende partij begrijpt niet wat hier zo vreemd aan is? Zij is naar een veilig land gevlucht en verblijft in een opvangcentrum. De toegang tot internet is dan ook zeer beperkt. Wat er ook van zij, dit vorm hoegenaamd geen reden of motivering om het asielrelaas van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.1.7 Verwerende partij hecht eveneens geen geloof aan het verblijf van verzoekende partij in Bursa Sheikh:

Verzoekende partij heeft uitgelegd dat zij tijdens haar verblijf in Bursa Sheikh ondergedoken leefde en dat dit dus de reden is waarom zij geen uitgebreid verhaal kan vertellen over Bursa Sheikh.

II.1.8 Tenslotte stelt verwerende partij dat er contradicties en inconsistenties zouden bestaan in de verklaringen aangaande haar studies en toekomstplannen:

[citaat uit bestreden beslissing]

Verzoekende partij begrijpt niet wat hier inconsistent of contradictoir aan is? Tijdens beide gehoren verklaarde zij 8 jaar school te hebben gelopen en een diploma in computer engineering behaalt. Daarnaast heeft zij bijkomend lessen Engels gevolgd.

Verzoekende partij heeft naar haar beste mogelijkheden trachten zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven. Zij kende haar clan, haar dorp, de omliggende dorpen, de rivier, telefoonoperatoren, enz.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

Thans legt verzoekende partij eveneens haar identiteitskaart, de paspoorten van haar ouders neer, evenals de identiteitskaarten van haar broers, van wie zij onlangs te weten kwam dat zij in Oeganda verblijven. (stukken 3 tem 5) Verzoekende partij zal de originele stukken ter zitting neerleggen.

II.1.7 Tenslotte legt verwerende partij het gehele asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en motiveert met geen woord waarom zij het relaas al dan niet geloofwaardig vindt. Nochtans werd verzoekende partij uitgebreid gehoord omtrent haar problemen:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 19-20]

Verzoekende partij heeft aldus uiteengezet waarom zij niet terug kan keren naar Somalië. Aan de identiteit en nationaliteit van verzoekende partij wordt bovendien niet getwijfeld door verwerende partij. Het is voor verzoekende partij dan ook een raadsel waarom de bestreden beslissing niet motiveert omtrent haar asielmotieven.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Met andere woorden, aan de echtheid van de documenten (de identiteitsdocumenten en krantenartikelen) wordt niet getwijfeld door verwerende partij. Verwerende partij stelt de krantenartikelen “reeds hierboven (te hebben) besproken”.

Niets is echter minder waar! Nergens in de bestreden beslissing worden deze krantenartikelen besproken. Nochtans gaan ze over de strijd tegen Al Shabab in Adale, en houden aldus rechtstreeks verband met het vluchtrelaas van verzoekende partij.

II.1.8. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.10 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.11. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.12. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt hij volgende stukken bij het verzoekschrift:

- zijn identiteitskaart uitgegeven op 30 maart 2011 (stuk 3)
- de identiteitskaarten van zijn ouders (stuk 4)
- het paspoort van zijn broer S.A.I.M. uitgegeven op 25 mei 2011 te Mogadishu (stuk 5)
- de identiteitskaart van zijn broer Dahir uitgegeven op 12 juli 2011 (stuk 6)

2.1.3. In de nota met opmerkingen antwoordt de Commissaris-generaal op het door verzoeker ontwikkelde middel en legt hij COI Focus *“Somalië, Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van Cedoca van 27 mei 2016 neer.

2.1.4. In aanvullende nota's van 5 en 21 september 2016 voegt verzoeker stukken toe die zijn identiteit en herkomst kunnen staven: het paspoort van zijn moeder uitgegeven op 14 februari 2011 te Mogadishu en de identiteitskaart van zijn moeder uitgegeven op 14 februari 2011, de identificatiekaart van zijn vader als clanleider voor N.G.R.C., een brief van het districtshoofd van 12 mei 2016, de DHL-briefomslag uit Mogadishu en een kopie van verzoekers visum voor toerisme voor Turkije geldig van 12 februari 2015 tot 13 mei 2015 met een binnenkomststempel van 24 februari 2015.

2.1.5. Ter zitting laat verzoeker de documenten gevoegd bij het verzoekschrift en de nota van 5 september 2016 zien.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat, niettegenstaande verzoekers verklaringen over zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in de jaren voor zijn komst naar België inderdaad niet eenduidig kunnen worden genoemd en hij ook eerder tracht te verbergen dat hij omwille van zijn studies naar Europa is vertrokken uit Somalië (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10; CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 26), verzoeker toch vrij gedetailleerde en overtuigende verklaringen aflegt over zijn verblijf in Adale, de voorgehouden problemen in maart 2011 documenteert en zijn verblijf in Mogadishu aannemelijk maakt.

Het geheel van zijn verklaringen, waarmee verzoeker afdoende concrete informatie verschaft die niet ingestudeerd lijkt, volstaat om verzoeker in de huidige stand van onderzoek minstens het voordeel van de twijfel te gunnen met betrekking tot zijn Somalische nationaliteit en zijn verblijf in Adale en Mogadishu. De Raad wijst er nog op dat verzoeker naar aanleiding van de bespreking van de persartikels over het incident in maart 2011 opmerkte dat dit wel degelijk over hem gaat, aangezien hij verklaart dat hij op het ogenblik van de feiten nog in het ouderlijk huis in Adale woonde (CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 3-4, 12), maar dit lijkt lastig te rijmen met zijn verklaringen dat hij in 2011 zijn paspoort dat op 30 maart 2011 werd uitgegeven heeft afgehaald in Mogadishu (CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 26; CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10). Ter terechtzitting werd verzoeker nogmaals bevraagd over zijn verblijf in Mogadishu. Tijdens zijn CGVS-interviews verklaarde hij immers naar Mogadishu te reizen, hij bevestigde dat hij zeer regelmatig in Mogadishu verbleef bij zijn vader die er een hotelkamer en een huis had (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 9). Hij verklaarde ter zitting dat hij soms zelfs voor een maand of twee bleef. In januari 2011 reisde verzoeker aldus opnieuw naar Mogadishu om zijn paspoort aan te vragen en af te halen (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10) dat werd uitgegeven op 30 maart 2011 (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 1), net als zijn identiteitskaart (verzoekschrift, stuk 3). In een aanvullende nota van 21 september 2016 brengt hij een kopie aan van zijn toeristisch visum voor Turkije geldig van 12 februari 2015 tot 13 mei 2015 met een binnenkomststempel van 24 februari 2015. Ook bevestigde verzoeker ter zitting dat hij voorafgaand aan zijn vlucht naar Turkije opnieuw anderhalve maand in Mogadishu terecht kon bij zijn oom (CGVS-vragenlijst, stuk 17, p. 2; CGVS-gehoorverslag, stuk 9, p. 20). De bijkomende documenten die verzoeker voorlegt middels de aanvullende nota van 5 september 2016 werden door verzoeksters moeder opgestuurd waarbij zij op de DHL-briefomslag vermeldde dat zij in Mogadishu haar adres heeft. De Raad acht bijgevolg een nieuw gehoor nodig om de nog bestaande twijfels en onduidelijkheden omtrent verzoekers herkomst en vluchtmotieven uit te klaren en een beoordeling van de terugkeer naar Somalië, zijn land van herkomst, te maken.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 april 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP